

կ'այցելէ Մինաս Ամդեցիին: Վերջինս նոյն օրուան թուականով կը գրէ իր Օրագրութեան մէջ. «Գրիգորիս» վարդապետն հարբն հանդերձ եկն. ընծայ՝ մին վեղար միափերթի. զկօնտակն ցոյց ետ՝ եմբիորոն եւ թափի հրաման հագնելոյ» (Թղ. 154ա): Գրիգորիս վրդ. չի մնար Կ. Պոլիս. յաջորդ օրն իսկ, 1692ի Նոր Տարիին, իր հայրը կը տանի զինք Թէքիրտաղ. «Յուն վարի մէկ, թվին ՌձԽՍ. . . Գրիգորիս» վարդապետն գնաց ի Թէքիրտաղ» (Ամդ. Օրագր. անդ):

Գրիգորիս վարդապետ 1691ի Օգոստոսի սկիզբը թողած էր Էջմիածինը: Ուղևորած էր ցամաքէն ու ճամբան դանդաղելով՝ հազիւ Դեկտեմբերի վերջերը հասած էր Կ. Պոլիս: Ան իր ուղևորութեան ատեն առած էր Եղիազար կաթողիկոսի մահուան գոյժը, ինչպէս ըսած է ինք. «Ի ճանապարհին լուայ զվախճան Հոգեւորտիրին» (Յաւել. էջ 479-80): Եղիազարի մահը տեղի ունեցած էր 1691 Օգոստ. 9ին⁽¹⁾:

Երեմիայի արդէն ծանօթ էին Թէքիրտաղն ու Թէքիրտաղցիները: Ան շուրջ 32 տարի առաջ, 1660 Ապրիլ 18ին, Կ. Պոլսոյ պատրիարք Մարտիրոս Ղրիմեցիի հետ Ադրիանուպոլսէ դարձին հանդիպած էր Թէքիրտաղ, եօթն օր մնացած ու Զատիկն հոն էր անցուցած և նոյն օրը ներկայ եղած էր վախճանեալ Թորոս քահանայի յուղարկաւորութեան (Օրագր. էջ 351): Հե-

(1) Օրմանեան, Ազգապատմ., էջ 2660: Ամդեցի Օգոստ. 18ին կը զնէ Եղիազարի մահը, որուն տարեւիցին (1692) ինք կը գտնուի Երուսաղէմ ու կը նշանակէ իր Օրագրութեան մէջ այսպէս. «Օգոստ. ԺԸ օրն Եչի. Տարէզլուխ Հոգեւորտիրին. երեկոյն ամբիժք. այսօր զենմունք եւ հէրիսէ. քաղաքն ամենայն ի սեղան. ժամարար մեղաւորս. մեռելոց (Վերափոխման) այսօր արաք բազմութեամբ. ամբոխ բազումք յեկեղեցին (Ս. Յակոբ)» (Թղ. 162ա):